

NAGYBÖJT 5. VASÁRNAP*A év*

1-3 oldal

Olv.: Ez 37,12-14 – Róm 8,8-11 – Jn 11,1-45

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Két hét választ el bennünket a Feltámadás ünnepétől, ami a szabadulásunk ünnepe, az életnek, az új életnek az ünnepe. Hiszen Isten terve, hogy Jézus Krisztusban megújítsa az életet, megújítsa az emberiség életét. A nagyböjti idő pontosan erre szolgált, hogy lelkiéletünkben, gondolkodásunkban, élethivatásunkban megújuljunk, megerősödjünk. Arra szólítottak föl bennünket Nagyböjt elején, hogy többet imádkozzunk, böjtöljünk és gyakoroljuk a jócselekedeteket. Aki imádkozik, az Istennel keres kapcsolatot, a lélek felől tervezi az életét. Aki böjtöl, az kifejezi azt, hogy van hatalma az embernek ahhoz, hogy ura legyen önmagának. Aki pedig jót cselekszik, az kifejezi azt, hogy közünk van egymáshoz és egymás életét nem álmokkal, nem elhatározásokkal szolgáljuk csupán, hanem valóban jócselekedetekkel Jézus példája nyomán, aki azért jött, hogy az ember életét szolgálja.

Most amikor ezen az ötödik nagyböjti vasárnapon szentmisére összejöttünk, akkor talán ezeket a kérdéseket kérjük számon magunkon. Mennyit imádkoztunk, mennyit böjtöltünk és mennyi jócselekedetünk volt? Hiszen, ahogy mondtam, ismétlem, az ember új életének az elemei ezek a programpontok.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! A Szentírás-magyarázók azt mondják, hogy ez a történet, amit hallottunk Lázárral kapcsolatosan, azért íratott meg, hogy fölkészítsen bennünket Jézus szenvedésére, halálára és feltámadására. Jézus maga így fordul hozzánk: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is hal, élni fog”. Testvérek, ezen a mai vasárnapon az új élet üzenetével kell ismerkednünk. Ahogy említettem már a szentmise bevezetőjében, Isten Jézus Krisztusban megújítja az emberiség életét. Végeredményben a Feltámadás hite az új életnek a hite, és ha azt akarjuk, hogy Isten elgondolása szerinti életet éljünk, akkor Jézus üzenetére és Jézus példájára nagyon is oda kell figyelnünk.

Egyről mindenekelőtt el ne feledkezzünk, hogy az élet nem a túlvilágnak a jutalma. Bizonyára mindegyikünk volt temetéseken, és a temetési szertartásokon halljuk a túlvilággal kapcsolatos megállapításokat. Sokszor elgondolkodtam ezen, annál is inkább, mert sok embert kísértem végig utolsó útján az Isten elé, de soha, egyetlen egyszer sem mertem arról beszélni, hogy ez a túlvilág milyen is. Hiszen Jézus, amikor megkérdezték tőle, akkor azt mondta a túlvilággal kapcsolatosan: ezt csak az Isten tudja, ez az Istennek a titka. És bizony el-gondolodom nagyon sokszor azon, hogy mi emberek meg akarjuk fejteni ennek a túlvilágnak a titkát, amivel kapcsolatban mondta Jézus, amit előbb említettem: ez az Isten titka.

Tehát nyilvánvalóan az életről nem lehet úgy gondolkodnunk – miközben találkozunk szenvedésekkel, megpróbáltatásokkal, gondokkal, bajokkal, és végül mindegyikünk életútja a végéhez ér – de nincs jogunk úgy gondolkodni a következőkről, ami az Isten titka, még egyszer hadd hangsúlyozzam, hogy ez valamilyenfajta jutalom. Az élet, az új élet a Jézus Krisztusba vetett hitnek a gyümölcse.

Ha valamit meg akarnánk sejteni a feltámadott életről, a túlvilágról, akkor arra kell gondolnunk, hogy az élet ennek a földi életnek a lehetőségét tárja ki a számunkra. Nincs egy régi élete az embernek, ami a születésünk előtti. Kisgyerekek sokféle fantáziával gondolkodnak ezen, hogy mi is lehet a születésünk előtt. A felnőttek pedig nagyon sokat fantáziálnak azon, hogy mi lesz a halálunk után. Holott Jézus Krisztus tanítása szerint mindent az evilági életünk dönt el.

És Jézus, amikor azt mondja, hogy én vagyok az élet – ez a megváltott élet világa –, akkor azon kell elgondolkodnunk, hogy a földi életünkben miképpen uralkodik fölöttünk, rajtunk a szenvedés és a halál. Egyikünk se tudja kikerülni sem a szenvedést, sem a halált. És Jézus Krisztus üzenete, Jézus Krisztusnak ez a kijelentése, hogy én vagyok az élet, pontosan azt jelenti, hogy Jézus Krisztusban és Jézus Krisztus által az Isten meggyógyítja a mi életünket.

Mégpedig azzal a magától értetődő üzenettel és életpéldájával, hogy Jézus hatalmát nem tudja megkötni sem a bűn, sem a halál. A mi evilági életünknek az igazi próbatétele az, hogy meg tud bennünket kötni a bűn is, meg a halál is. A bűn azáltal köt meg bennünket, hogy csak magunkra gondolunk, csak magunkkal foglalkozunk, miközben egymással meg közösségben kívánunk élni. Mert közösségi lények vagyunk, nem tudunk egymás nélkül élni. A halál az, amikor az ember magával van eltelve, és a halál uralkodik rajtunk azáltal, hogy egyfolytában azzal foglalkozunk, hogy miből származik előnyünk, miképpen juthatunk különböző lehetőségekhez. És bizony igen sokszor abszolút nem érdekel bennünket az, hogy miképpen érint ez esetleg másokat, a másik embert.

És Jézus Krisztus üzenete, példája pontosan ezen a területen bontakozik ki a számunkra, aki maga azt mondja, az Isten Fia: nem azért jöttem, hogy nekem szolgáljanak, hanem hogy én szolgáljak. Tehát az a megújítás, az új élet lehetősége pontosan abban van, hogy az ember megszabadul a halál hatalmától, mégpedig Jézus Krisztusnak a segítségével. Jézus Krisztus hatalmát a halál hatalma nem tudja elvenni. Sajnos a mi lehetőségeinket korlátozni tudja a szenvedés is, meg a halál is. És ezért kell Jézus tanítására és Jézus életének a példájára jobban odafigyelnünk. Mert amilyen az életünk, olyan a halálunk, olyan a halál utáni élet.

Nyilvánvaló a halállal kapcsolatosan ez nem azt jelenti, hogy hogyan halunk meg, ki így, ki úgy. Számtalanszor láttam kórházi betegágyakon embereket haláluk előtt. Volt, aki szinte elszenderült és elaludt. A másik ember meg szinte, így fogalmaztam magamnak is, nem tud meghalni. Már maga is kéri az Istentől is meg mindenkitől, akik körülötte vannak. Titok. Az viszont nem, hogy amilyen az életünk, olyan az életünk folytatása. Jézus Krisztus erről beszélt nekünk. Tehát nekünk valamiképpen Jézus Krisztus tanításával, Jézus Krisztus élete példájával megismerkedve kell átalakítani, újjá formálni a mi földi életünket.

És talán egészen sajátos példa lehet éppen az, amit ma hallottunk Jézus Lázár iránti barátságával kapcsolatosan. Merthogy a barátság meghatározó lehet az életünkön. Nyilvánvalóan valamiképpen mindenkivel közösséget kell vállalnunk, de sajátosan kifejezi a mi gondolkodásunkat, emberi kapcsolatunk világát az, amit barátságnak mondunk. Jézus egészen emberi életet élt, voltak ellenfelei, voltak ellenségei, és Jézus tudta azt, hiszen a főparancs folyamánya: szeressétek ellenségeiteket, Jézus tudta, hogy az ellenségeit is szeretnie kell. És Jézusnak voltak barátai is, ami persze nem jelentette sohasem azt, hogy az összes többi ember nem fontos.

Ez egy sajátos ajándék, mint ahogy mindegyikünk esetében is, ha elmondhatjuk azt néhány emberrel kapcsolatosan, hogy a barátom, a barátunk, ez a mi lelki életünket mutathatja meg. Hiszen a barátság lelki kapcsolat, az ember a barátjával – éppen azért barátja – nem hasznos vagy mindenképpen érvényesítő kapcsolatot alakít és formál. Lelki kapcsolat a barátság, a lélek

felől formálódik, alakul a barátság. És a lélek szerinti élet jelenti pontosan ezt, hogy aki a barátom, vele kapcsolatosan nincs olyanfajta megnyilatkozásom, ami a halálnak a jelenléte emberi kapcsolataimban. A barátommal nem magamra gondolok, a baráti kapcsolat azt jelenti, hogy ő a fontos. A barátom az, akinek a javát akarom.

Jézus Krisztus akkor, amikor Lázárról úgy beszél, mint barátjáról, Jézus Krisztus, amikor az apostolokról úgy beszél, hogy nem vagytok szolgák, barátainknak mondalak titeket, akkor ezzel azt akarja kifejezni, hogy az emberi életünknek kitüntetett lehetősége ez. Barátomnak mondhatom a másik embert, akiért élek, aki fontosabb az egyéni életemnél.

Akkor, amikor mi az életünk megújítását formáljuk, alakítjuk, akkor ez e felé az irány felé fordítja a figyelmünket, a gondolkodásunkat, a magatartásunkat, hogy az egymással való kapcsolatunk valamiképpen a barátság értékei felől meghatározott legyen. Ne a magam java, ne a magam érdeke fejezze ki emberi kapcsolataimat, hanem Jézus Krisztus tanítása és Jézus Krisztus példája nyomán a másik ember. Jézus Krisztus azt mondta az egymással való szeretet kapcsolatáról, hogy jobban: akivel ilyen kapcsolatban vagyok, jobban szeretem önmagamnál.

Testvérek, ez a Feltámadás hite, ez az örök élet hite. Jézus ebben a történetben, amit hallottunk, pontosan ezt az igazságot fejezi ki, hogy az ember meghalhat, de még aki meghal is, de bennem hitt, valójában nem halhat meg. A test felől gondolkodva, nemcsak a testünk porlad el, hanem az életünk sem hagy nyomot. Ha a lélek felől tudunk gondolkodni az életünkről, akkor tudnunk kell azt, hogy a lelki kapcsolatok sosem szűnhetnek meg, mert a lelki kapcsolataink fölött nincs hatalma a halálnak.

A Feltámadás megünneplésére készülünk, amikor az életünk megújulásán gondolkodunk, amikor az a vágyunk fogalmazódik meg, hogy az élet soha el ne múljon. Mindegyikünk meghal, de azok a kapcsolatok, amelyekben a másik ember úgy szerepel, mint a barátom, azt jelentik, hogy megmentettük az életet az örökkévalóság számára. Nem csupán a földi régiókra kell gondolni, hanem valóban arra a titokra, ami az Isten titka. Hogy hogyan teljesíti be az Isten, azt egyikünk sem tudja, hiszen Jézus maga mondja, hogy még ő sem.

De egy biztos. Ezekben a kapcsolatban, amelyekben a másik ember fontosabb önmagamnál, ezekben a kapcsolatokban születik egy új világ, ezek a kapcsolatok azok, amelyek örökre megmaradnak és ezek a kapcsolatok azok, amelyek a világ útját is emberi úttá alakítják és ezek az utak azok, amik hazavezetnek, Istenhez vezetnek, Aki örökkévaló.

Kedves jó Testvérek, ezen a mai vasárnapon engedjük közel a szívünkhöz ezt az üzenetet, hogy életünk legyen, megújult életünk legyen, amely örök.

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! A néhány kezdőlépés után, amit eddig megtettünk ebben az Isten házában, hogy közös ünneplésünk lehessen, úgy gondolom, hogy ezen a héten a jövőt illetően is tisztázódnak. Jövő vasárnap Virágvasárnap. A barkaszentelés itt lesz a templomban, aki ünnepelni akar, egy-egy szál virágot meg barkát tartson a kezében, hogy megszentelhessük azt. Aztán jövő vasárnap remélhetőleg már a húsvéti hétnek a lehetőségeit is tudom hirdetni. Gondolom, hogy a húsvéti ünnepek után pedig kialakítható lesz a hosszú távú program is.

+ *Á L D Á S* +